

III

*(Acte pregătitoare)***BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ****AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE****din 20 septembrie 2017****cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012 și (UE) 2015/2365****(CON/2017/38)**

(2017/C 372/05)

Introducere și teme juridic

La 7 și 24 februarie 2017, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene și, respectiv, a Parlamentului European solicitări de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012 și (UE) 2015/2365 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul propus”).

Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât regulamentul propus conține dispoziții care au incidență asupra misiunilor fundamentale ale Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) de a defini și pune în aplicare politica monetară și de a promova buna funcționare a sistemelor de plăți în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) prima și a patra liniuță din tratat, precum și asupra misiunii SEBC de a contribui la buna desfășurare a politicilor în ceea ce privește supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar în conformitate cu articolul 127 alineatul (5) din tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

1. Observații generale

- 1.1. BCE sprijină cu fermitate inițiativa Comisiei de a institui un cadru dedicat al Uniunii pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale (CPC) ca parte integrantă a cadrului legislativ al Uniunii pentru piețele financiare, în care CPC joacă un rol critic în calitate de administratori ai riscurilor pe multe segmente de piață. Continuitatea funcțiilor critice ale acestora este esențială pentru stabilitatea sistemului financiar al Uniunii și pentru mecanismul de transmitere a politicii monetare. BCE sprijină pe deplin domeniul de aplicare al regulamentul propus în ceea ce privește mandatele și competențele autorităților de rezoluție, planurile de redresare și rezoluție ale CPC și evaluările posibilității de rezoluție, măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție, instrumentele și competențele de rezoluție, inclusiv instrumentele publice de stabilizare, și dispozițiile privind țările terțe. De asemenea, BCE este de acord cu principiul director al regulamentul propus.
- 1.2. Cu toate acestea, BCE consideră că regulamentul propus ar putea fi îmbunătățit în continuare, în special în patru domenii.
  - 1.2.1. În primul rând, dat fiind rolul critic al participanților compensatori în redresarea și rezoluția CPC, aceștia trebuie să-și poată estima în mod fiabil și să-și poată gestiona expunerile potențiale în temeiul regulamentul propus. Totodată, evenimentele de pe piață, în mod inerent implauzibile, care conduc la redresarea și rezoluția CPC sunt imposibil de anticipat pe deplin și, prin urmare, autoritățile de rezoluție au nevoie de suficientă flexibilitate pentru a-și planifica măsurile. BCE recomandă ca regulamentul propus să echilibreze mai bine aceste două considerente prin: (i) acordarea de prioritate în redresare unor instrumente de alocare a pierderilor clar măsurabile;

⁽¹⁾ COM(2016) 856 final.

(ii) încurajarea autorităților de rezoluție în sensul luării în considerare a intrării în procedura de rezoluție în cazul în care măsurile de restabilire a unui portofoliu corelat și de alocare a pierderilor neacoperite ar conduce la pierderi semnificative și imprezibile pentru participanții compensatori; și (iii) furnizarea unei mai mari transparențe *ex ante* în ceea ce privește abordările generale și procesele decizionale ale autorităților de rezoluție atunci când fac uz de marja de apreciere a acestora în domenii cheie în materie de rezoluție. În principiu, luând în considerare scopul general al menținerii stabilității financiare în Uniune, autoritățile de rezoluție ar trebui să acorde atenția cuvenită necesității de a minimiza contagiunea negativă către participanții CPC și sistemul financiar în ansamblu.

1.2.2. În al doilea rând, un obiectiv cheie al rezoluției CPC este asigurarea continuității funcțiilor critice ale CPC fără pierderi pentru contribuabili. Prin urmare, sunt esențiale mecanisme robuste care să asigure disponibilitatea unor fonduri adecvate din sectorul privat, pentru alocarea completă a pierderilor financiare în rezoluție și reconstituirea resurselor financiare ale CPC. În schimb, orice potențial sprijin din partea sectorului public ar trebui luat în considerare doar în ultimă instanță și ca măsură temporară, pentru a evita hazardul moral și a stabili stimulente adecvate *ex ante* pentru gestionarea riscurilor. BCE consideră că garanțiile din regulamentul propus ar trebui întărite în următoarele modalități: (a) cu ocazia planificării rezoluției și a evaluărilor posibilității de rezoluție, autoritățile de rezoluție ar trebui să evalueze cu atenție dimensiunea și credibilitatea mecanismelor de finanțare a rezoluției CPC, acordând o atenție specifică scenariilor care merg dincolo de evenimente „extreme, dar plauzibile”, și pe baza unei abordări bazate pe criterii comune; (b) utilizarea potențială a instrumentelor publice de stabilizare în ultimă instanță ar trebui corelată cu mecanisme cuprinzătoare și credibile de recuperare a finanțării temporare în timp util și (c) cu ocazia implementării principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat” pentru a se asigura că niciun participant compensator, acționar sau creditor al CPC nu suportă în rezoluție pierderi mai mari decât ar fi suportat în procedurile de insolvență, ar trebui aplicate presupuneri realiste în ceea ce privește valoarea continuității activității păstrate prin rezoluție.

1.2.3. În al treilea rând, mecanismele de redresare și rezoluție a CPC la nivel individual ar trebui completate prin cooperare orizontală pentru a asigura consecvența și interacțiunea efectivă a acestora:

— Externalități semnificative în materie de risc, aferente redresării și rezoluției CPC, apar nu numai în legătură cu fiecare CPC individuală în raport cu părțile interesate imediate ale acesteia (astfel cum se recunoaște prin implicarea colegiilor de autorități în scopul planificării redresării, planificării rezoluției și evaluărilor posibilității de rezoluție), dar și în ansamblul CPC, inclusiv cele care funcționează în jurisdicții diferite, ca rezultat al utilizării de către acestea a unui set comun de grupuri bancare care acționează ca principali membri compensatori și furnizori de servicii. De asemenea, evenimentele grave de pe piață asociate unei situații de dificultate a unei CPC în scenariu de rezoluție legate de neîndeplinirea obligațiilor de către un membru ar afecta cel mai probabil mai multe CPC simultan. În acest context, planificarea credibilă și corespunzătoare a redresării și a rezoluției pentru garantarea stabilității financiare a Uniunii nu poate fi realizată printr-o concentrare exclusivă pe CPC individuale în mod independent, ci ar trebui coordonată la nivelul CPC din Uniune.

— Este de asemenea necesar să se recunoască interdependența strânsă între redresarea și rezoluția CPC, dat fiind că planificarea redresării este parte integrantă a planificării rezoluției CPC. Mai mult, planificarea redresării poate fi afectată direct de planificarea rezoluției prin măsuri care urmăresc abordarea eventualelor obstacole în calea posibilității de rezoluție. Planurile de redresare și acordurile contractuale relevante dintre CPC și participanții compensatori joacă și ele un rol cheie în stabilirea principiului potrivit căruia „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat” în rezoluție prin trimitere la scenariul ipotetic de insolvență. De asemenea, este imposibil să se delimiteze clar în avans limitele dintre redresare și rezoluție. În acest context, BCE consideră că ar trebui să se încredințeze Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) dezvoltarea unei abordări holistice cu privire la capacitatea sectorului compensării centrale din Uniune de a face față unor potențiale evenimente la nivel de sistem de pe piață care să meargă dincolo de condițiile „extreme, dar plauzibile” și care să implice atât scenariu de redresare, cât și scenariu de rezoluție. Pentru aceasta AEVMP ar trebui să coopereze îndeaproape cu SEBC, inclusiv BCE când e vorba de îndeplinirea atribuțiilor sale de supraveghere prudențială, și Autoritatea bancară europeană (ABE), având în vedere implicațiile semnificative ale redresării și rezoluției CPC pentru băncile centrale în rolurile lor de bănci centrale de emisiune și de autorități de monitorizare și pentru supraveghetorii bancari.

- 1.2.4. În al patrulea rând, dată fiind natura din ce în ce mai transfrontalieră a compensării centrale și gradul ridicat de concurență de pe piață, sunt esențiale condiții de concurență echitabile la nivelul CPC. Deși CPC și autoritățile de rezoluție ar trebui să dispună de flexibilitate și de o marjă de apreciere corespunzătoare în elaborarea planurilor individuale de redresare și, respectiv, rezoluție, în conformitate cu necesitățile și circumstanțele specifice ale acestora, este nevoie de o consecvență a planurilor de redresare și rezoluție în ceea ce privește caracterul cuprinzător și rigoarea abordărilor incluse. Prin urmare, aceste planuri ar trebui să se alinieze standardelor internaționale relevante⁽²⁾. În acest context, BCE sugerează îmbunătățirea regulamentului propus printr-o mai bună aliniere a conținutului planurilor de redresare și rezoluție și a evaluărilor posibilității de rezoluție pentru CPC din Uniune la ceea ce a fost convenit și/sau este în curs de elaborare la nivel internațional.
- 1.3. Regulamentul propus se aplică tuturor CPC din Uniune, indiferent dacă dețin sau nu o licență bancară. Deși susține în principiu o astfel de abordare, având în vedere elementele specifice ale instituțiilor de credit, BCE ar considera justificată evaluarea mai în detaliu a utilității anumitor clarificări privind aplicarea regulamentului la CPC cu o licență bancară, de exemplu în vederea eventualelor probleme care ar putea apărea în ceea ce privește tratamentul depozitelor participanților protejate de Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁾ în cazul redresării sau rezoluției CPC.
- 1.4. La 13 iunie 2017, Comisia Europeană a publicat o propunere de modificare atât a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾ (Regulamentul AEVMP), cât și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾ (Regulamentul EMIR) în ceea ce privește procedurile și autoritățile implicate în autorizarea și supravegherea CPC cu sediul în Uniune, inclusiv consolidarea rolului băncii centrale de emisiune privind anumite aspecte ale supravegherii CPC și instituirea unei sesiuni executive pentru CPC a Consiliului supraveghetorilor AEVMP⁽⁶⁾. BCE subliniază că prezentul aviz se bazează pe cadrul legislativ actual al UE și nu aduce atingere poziției BCE cu privire la posibile măsuri viitoare de consolidare a funcțiilor de supraveghere ale CPC și a responsabilităților băncii centrale de emisiune la nivelul Uniunii Europene. Acestea fiind spuse, BCE este de acord că ar putea fi necesar să se aducă modificări specifice pentru a se ține seama de noul rol exercitat de sesiunea executivă pentru CPC în cadrul colegiilor în temeiul EMIR și, ulterior, în cadrul colegiilor de rezoluție. În plus, BCE susține pe deplin abordarea conform căreia în cursul finalizării regulamentului propus, Comisia, Consiliul și Parlamentul European ar trebui să evalueze cu atenție posibilul rol al sesiunii executive pentru CPC în promovarea consecvenței și interacțiunii efective a planurilor de redresare și rezoluție la nivelul CPC și în monitorizarea și soluționarea implicațiilor de risc agregat ale acestora pentru stabilitatea financiară în Uniune, astfel cum se arată în observațiile BCE incluse la punctele 1.2.3 și 1.2.4.

2. Observații specifice

2.1. Implicarea băncilor centrale în redresare și rezoluție

2.1.1. Mecanisme de implicare a băncilor centrale

O potențială situație de dificultate a CPC presupune riscuri financiare semnificative care, dacă nu sunt gestionate în timp util și în mod eficient, pot prezenta amenințări grave la adresa unor infrastructuri interdependente ale pieței financiare și la adresa instituțiilor financiare care participă la CPC sau furnizează servicii acestora, în final

⁽²⁾ Pentru standardele internaționale privind redresarea infrastructurilor pieței financiare, a se vedea raportul Comitetului pentru plăți și infrastructuri de piață (CPMI – *Committee on Payments and Market Infrastructures*) al Băncii Reglementelor Internaționale și al Consiliului Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO – *International Organization of Securities Commissions*), *Recovery of financial market infrastructures* („Redresarea infrastructurilor pieței financiare”) (2014), disponibil pe website-ul Băncii Reglementelor Internaționale (BRI), la adresa www.bis.org Pentru standardele internaționale privind rezoluția infrastructurilor pieței financiare, a se vedea orientările stabilite de Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) în *II-Annex 1 – Resolution of Financial Market Infrastructures (FMIs) and FMI Participants* [„II-Anexa 1 – Rezoluția infrastructurilor pieței financiare (IPF) și a participanților IPF”], anexate la *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* („Atribute-cheie ale unor regimuri de rezoluție eficiente pentru instituțiile financiare”) (2014), disponibil pe website-ul CSF, la adresa www.fsb.org CSF a lansat o consultare în februarie 2017, și anume *Guidance on Central Counterparty Resolution and Resolution Planning* („Orientări privind rezoluția contrapărților centrale și planificarea rezoluției”), cu o natură mai granulară și planificată a fi finalizată la jumătatea anului 2017. Documentul consultativ este disponibil și pe website-ul CSF.

⁽³⁾ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽⁶⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește procedurile și autoritățile implicate în autorizarea CPC și cerințele de recunoaștere a CPC din țări terțe, COM(2017) 331 final.

putând periclita atât stabilitatea financiară, cât și pe cea monetară. Prin urmare, mecanismele corespunzătoare de redresare și rezoluție a CPC, pentru a asigura evitarea acestor riscuri în mod eficace și în timp util, au o relevanță directă pentru responsabilitățile băncilor centrale privind definirea și punerea în aplicare a politicii monetare, promovarea bunei funcționări a sistemelor de plăți, contribuția acestora la stabilitatea financiară și, după caz, supravegherea instituțiilor de credit. În plus, băncile centrale ar trebui să aibă un rol proeminent atât în proiectarea, cât și în executarea strategiilor de redresare și rezoluție a CPC, în calitatea acestora de: (a) autorități de monitorizare; (b) furnizori de servicii critice de plată și de decontare pentru CPC; și (c) furnizori potențiali de lichiditate către CPC și/sau principalii membri compensatori, aceasta fiind furnizată la discreția băncilor centrale în cauză și în conformitate cu regulile relevante.

BCE subliniază necesitatea ca Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) să coopereze în scopul regulamentului propus nu numai cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO) și Autoritatea bancară europeană (ABE), ci și cu BCE/SEBC, în legătură cu îndeplinirea misiunii SEBC de a defini și pune în aplicare politica monetară și de a promova buna funcționare a sistemelor de plăți, precum și a misiunilor BCE referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit⁽⁷⁾. În această privință, băncile centrale de emisiune și autoritățile de monitorizare ale CPC ar trebui implicate în cooperare orizontală pentru redresarea și rezoluția CPC la nivelul CPC din Uniune, astfel cum se explică la punctul 2.2, și în elaborarea de standarde tehnice de reglementare (STR) pentru detaliile tehnice ale planurilor de rezoluție, evaluărilor posibilității de rezoluție aferente CPC, precum și pentru funcționarea colegiilor de rezoluție, astfel cum se menționează la punctele 2.2, 2.4 și 2.5.

2.1.2. Modalități de vot în colegiile de rezoluție

În conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din regulamentul propus, autoritatea de rezoluție trebuie să instituie, să administreze și să prezideze un colegiu de rezoluție care include, printre altele, băncile centrale care emit cele mai relevante monede din Uniune în care sunt denumite instrumentele financiare compensate⁽⁸⁾ și autoritățile competente responsabile de supravegherea membrilor compensatori ai CPC stabiliți în cele trei state membre cu cele mai mari contribuții la fondul de garantare al CPC⁽⁹⁾.

În cazul în care băncile centrale din Eurosistem, care împreună constituie „banca centrală de emisiune” pentru euro, sunt reprezentate de BCE sau de o bancă centrală națională (BCN), iar supravegherea prudențială a instituțiilor de credit care sunt membri compensatori semnificativi ai CPC este efectuată de BCE, ar trebui atașate voturi separate acestor două roluri. După cum BCE a subliniat deja⁽¹⁰⁾, aceste două funcții sunt distincte și urmăresc obiective diferite, astfel cum se reflectă în separarea operațională dintre rolul de politică monetară și cel de supraveghere prudențială ale BCE.

2.1.3. Băncile centrale ca participanți compensatori

Regulamentul propus⁽¹¹⁾ stabilește reguli și proceduri legate de redresarea și rezoluția CPC autorizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În mod necesar, dispozițiile acestuia nu se aplică doar CPC, ci și participanților compensatori ai CPC, și anume membrilor compensatori și clienților⁽¹²⁾. În legătură cu operațiunile acestora în temeiul tratatului și al legislației naționale, membrii SEBC pot acționa atât în calitate de membru compensator, cât și în calitate de client. În cazul în care autoritățile de rezoluție ar decide, la discreția acestora, să activeze instrumentele de alocare a pozițiilor și a pierderilor în temeiul regulamentului propus, acesta ar presupune ca băncile centrale care acționează în calitate de membri compensatori sau clienți ai CPC în ceea ce privește operațiunile legale ale acestora să participe la împărțirea pierderilor financiare. Aceasta ar conduce la riscul ca astfel de pierderi să submineze situația financiară a unei bănci centrale și să-i compromită reputația. De asemenea, cadrul propus ar trebui să țină seama de particularitățile băncilor centrale în calitate de participanți compensatori ai CPC, având în vedere totodată cauza primară a potențialei situații de dificultate a unei CPC, și anume neîndeplinirea obligațiilor de către unul sau mai mulți membri compensatori ai acesteia. Băncile centrale diferă de alți participanți compensatori ai CPC, deoarece băncile centrale, prin definiție,

⁽⁷⁾ A se vedea Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

⁽⁸⁾ A se vedea articolul 4 alineatul (2) litera (h) din regulamentul propus.

⁽⁹⁾ A se vedea articolul 4 alineatul (2) litera (c) din regulamentul propus.

⁽¹⁰⁾ A se vedea răspunsul BCE la consultarea Comisiei privind evaluarea Regulamentului privind infrastructura pieței europene (EMIR), disponibil pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

⁽¹¹⁾ A se vedea articolul 1 din regulamentul propus.

⁽¹²⁾ A se vedea articolul 2 punctul 17 din regulamentul propus.

sunt solvabile, nefiind susceptibile la situații de dificultate din cauza statutului special al acestora, care este legat de natura de drept public a mandatului lor. Date fiind riscurile limitate prezentate de băncile centrale în calitate de membri compensatori ai CPC, anumite CPC vor permite băncilor centrale să fie admise drept membri compensatori în baza unor condiții modificate. Prin urmare, este greu de acceptat ca membrii compensatori ai CPC de tipul băncilor centrale, care nu creează riscuri pentru CPC la care participă, să suporte costuri legate de situația de dificultate a acestor CPC, inclusiv într-un scenariu de rezoluție. În fine, în ceea ce privește consecvența cu obiectivele regulamentului propus, este important să se evite crearea unor probleme de hazard moral sau a unor percepții eronate cu privire la rolul băncilor centrale. O creștere a expunerilor membrilor SEBC la o CPC în curs de a intra în dificultate ar contrazice motivația care stă la baza regulamentului propus, și anume de a preveni utilizarea banilor publici pentru a împiedica situația de dificultate a unei CPC. În consecință, BCE propune ca membrii SEBC să fie exceptați, atunci când acționează în calitate de participanți compensatori ai CPC, de la instrumentele de alocare a pozițiilor și a pierderilor stabilite la articolele 28-31 din regulamentul propus.

2.1.4. Băncile centrale ca autorități de rezoluție

Regulamentul propus prevede că BCN pot fi desemnate drept autorități de rezoluție pentru CPC⁽¹³⁾. Totodată, BCN au rolul legal de a promova buna funcționare a sistemelor de plăți și de a contribui la buna desfășurare a politicilor referitoare la stabilitatea sistemului financiar, pe lângă furnizarea de competențe relevante privind infrastructurile pieței financiare. În pofida acestui rol legal existent, atunci când, pe baza regulamentului propus, un stat membru desemnează o BCN drept autoritate de rezoluție pentru CPC, detaliile specifice ale propunerii de conferire a acestei atribuții către BCN ar trebui evaluate de BCE în raport cu interdicția de finanțare monetară în temeiul articolului 123 din tratat⁽¹⁴⁾.

În plus, deși, în conformitate cu regulamentul propus, o BCN (în capacitatea sa de autoritate de rezoluție) poate deține, în întregime sau parțial, o CPC-punte⁽¹⁵⁾, BCN nu își poate asuma și nu poate finanța nicio obligație a CPC-punte. BCN, în calitate de deținător al unei astfel de entități, trebuie să respecte permanent interdicția de finanțare monetară în temeiul articolului 123 din tratat și să-și îndeplinească rolul de deținător fără a aduce atingere independenței financiare și instituționale a acesteia⁽¹⁶⁾. În același sens, BCE subliniază că, în conformitate cu articolul 123 din tratat, care interzice, printre altele, orice finanțare a obligațiilor sectorului public față de terți, BCN nu pot finanța niciunul dintre mecanismele de finanțare suplimentare⁽¹⁷⁾ considerate necesare pentru a asigura utilizarea eficace a instrumentelor de rezoluție⁽¹⁸⁾. Aceasta nu aduce atingere competenței băncilor centrale de a decide în mod independent și liber, separat de potențialul lor rol de autoritate de rezoluție, cu privire la furnizarea de lichiditate a băncii centrale entităților solvabile, în conformitate cu normele relevante și cu limitele impuse de interdicția de finanțare monetară prevăzută de Tratat.

2.2. Colegii EMIR, colegii de rezoluție și comitetul de rezoluție al AEVMP

BCE susține cadrul general de funcționare al colegiilor EMIR și al colegiilor de rezoluție în scopul cooperării privind planificarea redresării, planificarea rezoluției, evaluările posibilității de rezoluție și rezoluția. Cu toate acestea, dată fiind necesitatea implicării efective a băncilor centrale și a autorităților de supraveghere bancară atât în proiectarea, cât și în executarea strategiilor de redresare și rezoluție ale CPC, BCE recomandă ca STR care detaliază funcționarea colegiilor de rezoluție să fie elaborate în strânsă cooperare cu SEBC, inclusiv BCE atunci când aceasta își îndeplinește atribuțiile de supraveghere prudențială, și cu ABE.

De asemenea, astfel cum se menționează la punctul 1.2.3, mecanismele pentru colegii la nivelul fiecărei CPC individuale ar trebui suplimentate cu o structură orizontală pentru a lua în considerare mecanisme de redresare și rezoluție la nivelul CPC din întreaga Uniune. Pentru a promova abordări consecvente și interacțiunea efectivă a mecanismelor de redresare și rezoluție la nivelul CPC din Uniune AEVMP ar trebui să evalueze mecanismele de redresare și rezoluție ale CPC în ceea ce privește efectul lor agregat asupra stabilității financiare a Uniunii prin exerciții periodice de testare la stres și simulare de criză în legătură cu potențiale evenimente de stres

⁽¹³⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (1) din regulamentul propus.

⁽¹⁴⁾ A se vedea punctele 2.2 și 2.3 din Avizul CON/2017/2. Toate avizele BCE sunt publicate pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

⁽¹⁵⁾ A se vedea articolul 42 alineatul (2) din regulamentul propus.

⁽¹⁶⁾ A se vedea punctul 3.3 din Avizul CON/2012/99 al Băncii Centrale Europene din 29 noiembrie 2012 cu privire la o propunere de directivă de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții (JO C 39, 12.2.2013, p. 1).

⁽¹⁷⁾ A se vedea articolul 44 din regulamentul propus.

⁽¹⁸⁾ A se vedea punctul 3.4 din Avizul CON/2012/99.

la nivel sistemic. O evaluare combinată a impactului mecanismelor de redresare și rezoluție ale CPC se justifică, având în vedere particularitățile procesului de redresare și rezoluție pentru CPC. Spre deosebire de mecanismele existente pentru bănci, rezoluția CPC se bazează în cea mai mare măsură posibilă pe procesul de redresare. În baza regulamentului propus, autoritățile de rezoluție, sub rezerva anumitor derogări, trebuie să execute obligațiile contractuale existente sau scadente ale CPC înainte de utilizarea oricăror instrumente de rezoluție⁽¹⁹⁾. În plus, atunci când o deviere de la regulile de funcționare ale unei CPC în rezoluție a condus pentru membrii compensatori ai acesteia la pierderi financiare suplimentare mai mari decât în lichidare, aceștia vor avea dreptul la despăgubiri⁽²⁰⁾.

Spre deosebire de bănci, CPC nu își asumă un risc financiar ele însele, ci îl gestionează în numele membrilor compensatori ai acestora, iar instrumentele de alocare a pozițiilor și a pierderilor se bazează în esență pe membrii compensatori ai unei CPC. În acest context, autoritățile de supraveghere și autoritățile de rezoluție pentru CPC și pentru bănci ar trebui să coopereze strâns în planificarea redresării și a rezoluției pentru a se asigura că băncile pot pregăti și gestiona în mod corespunzător obligațiile aferente, astfel reducând și riscul ca redresarea și rezoluția CPC să conducă la efecte de contagiune negativă în ansamblul sistemului financiar. În mod similar, este necesară coordonarea îndeaproape a băncilor centrale în rolurile lor de bănci centrale de emisiune și de monitorizare, astfel cum este prevăzut la punctul 2.1.1. Prin urmare, atunci când își îndeplinește atribuțiile orizontale în ceea ce privește planificarea redresării și rezoluției, AEVMP ar trebui să coopereze cu SEBC și supraveghetorii bancari, inclusiv BCE când e vorba de îndeplinirea atribuțiilor sale de supraveghere prudențială. În acest sens, regulamentul propus ar trebui să includă, mai general, o cerință ca AEVMP să coopereze cu SEBC,

În final, s-ar putea să fie necesară reevaluarea poziției BCE în ceea ce privește autoritatea care ar trebui mandatată cu evaluarea orizontală a mecanismelor de redresare și rezoluție a CPC după finalizarea revizuirii legislației Uniunii privind supravegherea CPC inițiată la propunerea Comisiei din 13 iunie 2017 și aflată în curs de desfășurare.

2.3. Planificarea rezoluției

2.3.1. Conținutul planurilor de redresare

Conținutul planurilor de redresare în temeiul regulamentului propus necesită specificații mai detaliate. În special, obiectivul cheie al planificării redresării ar trebui specificat în mod expres în sensul asigurării disponibilității unui set cuprinzător și eficace de instrumente de redresare care să permită unei CPC să aloce orice pierderi nealocate și să acopere deficite de lichiditate, să abordeze poziții neechilibrate, precum și să reconstituie resurse financiare, inclusiv capitalul propriu al CPC, astfel încât să poată continua să furnizeze servicii critice.

În general în conformitate cu dispozițiile regulamentului propus privind conținutul planurilor de rezoluție⁽²¹⁾, CPC ar trebui cel puțin să fie obligate să diferențieze, inclusiv în planurile de redresare ale acestora, între potențiale scenarii de stres care se datorează neîndeplinirii obligațiilor de către un membru compensator și cele apărute din alte motive și să ia în considerare o combinație a acestor scenarii de redresare și potențiale evenimente la nivel de sistem. În ceea ce privește pierderile legate de neîndeplinirea obligațiilor, va fi important să se asigure că scenariile reflectate sunt suficient de grave, iar CPC ar trebui, prin urmare, să ia în considerare posibila neîndeplinire a obligațiilor de către mai mult de doi dintre cei mai mari membri compensatori ai acestora. În ceea ce privește pierderile care nu sunt legate de neîndeplinirea obligațiilor, CPC, în conformitate cu raportul din 2017 privind redresarea adoptat de Comitetul pentru plăți și infrastructuri de piață (CPMI) și de Consiliul Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO)⁽²²⁾, ar trebui în mod explicit să ia în considerare pierderile din investiții, pierderile din exploatare, pierderile comerciale generale și, dacă este cazul, riscurile aferente neîndeplinirii de către un terț a unei funcții critice pentru CPC.

De asemenea, în conformitate cu cerințele regulamentului propus privind planurile de rezoluție⁽²³⁾, ar trebui prevăzut în mod explicit că planurile de rezoluție trebuie să presupună nu numai absența unui sprijin financiar public extraordinar, ci și absența asistenței privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale sau a asistenței privind lichiditatea din partea băncii centrale furnizată cu garanții reale, scadențe sau rate ale dobânzii non-standard.

⁽¹⁹⁾ A se vedea articolul 27 alineatele (3) și (4) din regulamentul propus.

⁽²⁰⁾ A se vedea articolul 27 alineatul (5) din regulamentul propus.

⁽²¹⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (3) din regulamentul propus.

⁽²²⁾ A se vedea nota de subsol 2.

⁽²³⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (4) din regulamentul propus.

Cerințele potrivit cărora planurile de redresare trebuie să ia în considerare interesele tuturor părților interesate care sunt de natură a fi afectate de plan și să asigure că membrii compensatori nu au expuneri nelimitate față de CPC ar trebui mutate din anexă în partea dispozitivă a regulamentului propus, dată fiind natura esențială a acestor cerințe.

În fine, ar trebui specificată ierarhia instrumentelor de alocare a pierderilor din planurile de redresare. Dat fiind că este esențial ca participanții compensatori să poată măsura, gestiona și controla în cea mai mare măsură posibilă expunerile potențiale în redresare, instrumentele care pot fi cuantificate pe deplin *ex ante* (precum apelurile plafonate la fonduri bănești) ar trebui să aibă prioritate în fața altor instrumente de alocare a pierderilor atunci când sumele finale în discuție vor depinde în mare parte de evoluțiile pieței și de pozițiile deținute la un moment incert în viitor, atunci când este inițiată redresarea.

2.3.2. Evaluarea planurilor de redresare

BCE apreciază rolul autorității de rezoluție în examinarea planului de redresare, în scopul de a identifica orice măsuri care ar putea avea un impact negativ asupra posibilității de rezoluție a CPC, și în formularea de recomandări cu privire la aceste chestiuni către autoritățile competente⁽²⁴⁾. Aceasta constituie o garanție critică, având în vedere că planurile de redresare ale CPC reprezintă punctul de pornire al rezoluției CPC. Pentru a asigura funcționarea eficientă a acestei dispoziții, BCE recomandă clarificarea faptului că examinarea de către autoritatea de rezoluție poate avea loc nu numai în contextul aprobării inițiale a planului de redresare, ci și într-o etapă ulterioară, atunci când autoritatea de rezoluție efectuează sau actualizează evaluarea posibilității de rezoluție a CPC. Acest lucru este important deoarece este probabil ca autoritățile de rezoluție să efectueze planificarea rezoluției și evaluările posibilității de rezoluție numai după finalizarea planului de redresare al CPC.

2.3.3. Procedura de coordonare pentru planurile de redresare

BCE consideră că procedura de vot referitoare la planurile de redresare care urmează a fi utilizată de colegiile instituite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012⁽²⁵⁾ ar trebui aliniată la procedura privind avizele colegiilor stabilită la articolul 17 alineatul (4) și articolul 19 din acel regulament. Precizarea necesității unui vot a majorității de două treimi a colegiului pentru declanșarea medierii AEVMP atunci când nu poate fi luată o decizie unanimă a colegiului într-o perioadă de timp prestabilită⁽²⁶⁾ este probabil mai eficientă în promovarea unui proces decizional prompt al colegiului și în reducerea necesității medierii de către AEVMP pentru adoptarea unui aviz al colegiului. Mai mult, această abordare ar întări implicarea tuturor autorităților competente relevante care ar putea fi afectate de decizia colegiului.

2.4. Planificarea rezoluției

2.4.1. Conținutul planurilor de rezoluție

În concordanță cu sugestiile BCE de la punctul 2.3.1 privind conținutul planurilor de redresare, BCE consideră că planurile de rezoluție ar trebui să diferențieze mai detaliat scenariile de situații de dificultate care nu sunt legate de neîndeplinirea obligațiilor unui membru compensator⁽²⁷⁾. În mod similar, pentru a se asigura că planurile de rezoluție sunt adecvate pentru toate scenariile relevante care merg dincolo de condiții „extreme, dar plauzibile”, planul de rezoluție, în ceea ce privește scenariile de situații de dificultate legate de neîndeplinirea obligațiilor, ar trebui să ia în considerare nu numai neîndeplinirea obligațiilor de către unul sau mai mulți membri compensatori ai CPC⁽²⁸⁾, ci și neîndeplinirea obligațiilor de către cel puțin cei trei membri compensatori față de care CPC are cele mai mari expuneri, luând în considerare că CPC sunt deja obligate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012 să dețină suficiente resurse financiare pentru a face față unei potențiale neîndepliniri a obligațiilor de către cel puțin cei doi membri compensatori față de care CPC are cele mai mari expuneri.

⁽²⁴⁾ A se vedea articolul 10 alineatul (4) din regulamentul propus.

⁽²⁵⁾ A se vedea articolul 12 alineatele (2)-(5) din regulamentul propus.

⁽²⁶⁾ Aceasta ar implica faptul că dacă o majoritate de două treimi a membrilor colegiului și-au dat aviz negativ asupra planului de redresare oricare dintre autoritățile implicate poate transfera problema către AEVMP pentru mediere.

⁽²⁷⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (3) din regulamentul propus.

⁽²⁸⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (3) litera (a) punctul (i) din regulamentul propus.

BCE apreciază cerința ca un plan de rezoluție să nu presupună un sprijin financiar public extraordinar, asistență privind lichiditatea în situații de urgență din partea băncii centrale sau asistență privind lichiditatea din partea băncii centrale furnizată cu garanții reale, scadențe sau dobânzi non-standard⁽²⁹⁾. De asemenea, dată fiind importanța prevenirii potențialelor pierderi pentru contribuabili în rezoluție, BCE recomandă, de asemenea, ca regulamentul propus să impună în mod expres unei autorități de rezoluție să formuleze ipoteze prudente privind resursele financiare care pot fi necesare pentru atingerea obiectivelor rezoluției și resursele despre care anticipează că vor fi disponibile în temeiul regulilor și mecanismelor CPC în momentul intrării în rezoluție.

Pentru a asigura o consecvență sporită între aspectele cheie ale planului de rezoluție⁽³⁰⁾ și standardele internaționale, BCE recomandă adăugarea următoarelor elemente la conținutul minim al planurilor de rezoluție.

- O estimare a intervalului de timp necesar pentru reconstituirea resurselor financiare ale CPC (respectiv, fondul de garantare și capitalul reglementat).
- O descriere a abordării generale și a proceselor decizionale urmate de autoritatea de rezoluție în domeniul cheie ale rezoluției, cu obiectivul promovării planificării și a transparenței părților interesate în legătură cu măsurile de rezoluție preconizate⁽³¹⁾. Acestea ar trebui să includă: (a) abordarea prospectivă a autorității de rezoluție pentru declanșarea rezoluției, inclusiv indicatori cheie care ar influența decizia autorității de rezoluție de a pune CPC aflată în rezoluție în diferite tipuri de scenarii de rezoluție care sunt sau nu sunt legate de neîndeplinirea obligațiilor; și (b) în măsura în care este necesar ca autoritatea de rezoluție să se îndepărteze de regulile și mecanismele CPC, abordarea generală care ar trebui urmată de autoritatea de rezoluție pentru calcularea și alocarea pierderilor, inclusiv alegerea și ierarhia diferitelor instrumente de alocare a pierderilor, precum și modul în care autoritatea de rezoluție ar trebui să aplice principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat în raport cu procedurile obișnuite de insolvență și să evalueze pierderile în baza situației ipotetice în aceste scopuri.
- O descriere a mecanismelor de schimb de informații din cadrul colegiului de rezoluție în cursul rezoluției⁽³²⁾.

BCE apreciază faptul că regulamentul propus prevede elaborarea de STR pentru detaliile tehnice ale planurilor de rezoluție⁽³³⁾. Cu toate acestea, BCE subliniază faptul că aceste STR ar trebui elaborate în strânsă cooperare cu SEBC, inclusiv BCE atunci când aceasta își îndeplinește atribuțiile de supraveghere prudențială, și cu ABE. Implicarea SEBC este deosebit de importantă, dat fiind rolul cheie pe care băncile centrale de emisiune îl joacă în facilitarea unui acces permanent la sisteme critice de plată și decontare și în furnizarea de lichiditate în conformitate cu mandatele respective ale acestora.

2.4.2. Procedura de coordonare pentru planurile de rezoluție

În conformitate cu sugestiile BCE de la punctul 2.3.3 privind procedura de coordonare pentru planurile de rezoluție, BCE consideră că procedura de vot care urmează să fie utilizată de colegiul de rezoluție în ceea ce privește planurile de rezoluție⁽³⁴⁾ ar trebui aliniată la procedura stabilită la articolul 17 alineatul (4) și la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

2.5. Posibilitatea de rezoluție

2.5.1. Conținutul evaluărilor posibilității de rezoluție

BCE consideră că aspectele detaliate care trebuie luate în considerare de autoritatea de rezoluție la evaluarea posibilității de rezoluție a unei CPC ar trebui stabilite în STR, nu într-o anexă la regulamentul propus⁽³⁵⁾. Aceste STR ar trebui elaborate în strânsă cooperare cu SEBC, inclusiv BCE atunci când aceasta își îndeplinește atribuțiile de supraveghere prudențială, și cu ABE.

⁽²⁹⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (4) din regulamentul propus.

⁽³⁰⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (6) din regulamentul propus.

⁽³¹⁾ A se vedea secțiunea 7.5 punctele (i) și (v) din documentul consultativ CSF menționat la nota de subsol 2.

⁽³²⁾ Ibid., secțiunea 7.5 punctul (xiii).

⁽³³⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (8) din regulamentul propus.

⁽³⁴⁾ A se vedea articolul 15 din regulamentul propus.

⁽³⁵⁾ A se vedea articolul 16 alineatul (4) din regulamentul propus.

BCE apreciază competența autorității de rezoluție de a impune unei CPC să aloce resurse pentru a spori capacitatea de absorbție a pierderilor, de recapitalizare și de reconstituire a resurselor prefinanțate, în cazul în care finanțarea disponibilă a rezoluției este considerată insuficientă ⁽³⁶⁾. Pentru ca această competență să fie eficace, STR privind evaluarea posibilității de rezoluție ar trebui să specifice criterii minime care să fie luate în considerare de autoritățile de rezoluție la evaluarea adecvării finanțării rezoluției unei CPC. Acest aspect nu este acoperit în prezent de regulamentul propus ⁽³⁷⁾. Cel puțin, autoritatea de rezoluție ar trebui să ia în considerare următoarele elemente ⁽³⁸⁾:

— în cazul scenariilor de rezoluție legate de neîndeplinirea obligațiilor: (a) caracteristicile de risc, complexitatea și incertitudinile de preț ale produselor compensate, precum și marja potențială de eroare aferentă la calcularea marjei inițiale și a marjei de variație; (b) dimensiunea, structura și lichiditatea pieței suport în condiții de criză; (c) numărul de neîndepliniri ale obligațiilor de către membrii compensatori care ar fi acoperite de resurse disponibile prefinanțate și angajate în condiții „extreme, dar plauzibile”; (d) disponibilitatea și impactul potențial al unor instrumente precum desființarea parțială și ajustarea câștigurilor din marja de variație asupra participanților compensatori afectați; și (e) credibilitatea mecanismelor nefinanțate la acoperirea nevoilor potențiale ale unei CPC; și

— în plus, și pentru toate tipurile de pierdere, posibilitatea de substituie a CPC pe piețele pe care le deservește, precum și credibilitatea oricărui mecanism suplimentare, precum acorduri de asigurare sau garanții din partea întreprinderii-mamă, care pot fi disponibile pentru abordarea pierderilor din credite neacoperite.

În plus, deoarece orice cerință a unei autorități de rezoluție, în conformitate cu punctul (l) de la articolul 17 alineatul (7), în sensul emisiunii de către o CPC de pasive care pot fi recapitalizate intern ca instrument de absorbție a pierderii ar putea fi dificil de reconciliat cu rolul și modelul de afaceri al CPC ca administratori ai riscurilor, ar trebui efectuată o evaluare amănunțită a impactului înainte de utilizarea acestei competențe.

De asemenea, la elaborarea STR privind evaluarea posibilității de rezoluție, AEVMP ar trebui să ia în considerare evoluțiile viitoare sau rapoartele elaborate de Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) privind resursele financiare pentru rezoluția CPC ⁽³⁹⁾.

2.5.2. Procedura de coordonare pentru evaluările posibilității de rezoluție

În conformitate cu sugestiile BCE de la punctele 2.3.3 și 2.4.2 privind procedura de coordonare pentru planurile de redresare și rezoluție, BCE consideră că procedura de vot care urmează să fie utilizată de colegiul de rezoluție în ceea ce privește evaluarea posibilității de rezoluție ⁽⁴⁰⁾ ar trebui aliniată la procedura stabilită la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

2.6. Rezoluția

2.6.1. Obiectivele rezoluției

BCE consideră că obiectivul rezoluției care se referă la protecția fondurilor publice prin minimizarea utilizării sprijinului financiar public extraordinar ⁽⁴¹⁾ ar trebui extins pentru a include o trimitere explicită la minimizarea riscului unor potențiale pierderi pentru contribuabili, deoarece mecanismele de finanțare publică temporară ar putea fi proiectate în mod diferit în ceea ce privește garanțiile acestora privind reducerea riscurilor potențiale pentru contribuabili.

⁽³⁶⁾ A se vedea articolul 17 alineatul (7) litera (l) din regulamentul propus.

⁽³⁷⁾ A se vedea secțiunea C din anexa la regulamentul propus cu privire la aspectele pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le ia în considerare atunci când evaluează posibilitatea de rezoluție a unei CPC.

⁽³⁸⁾ A se vedea secțiunea 6 din documentul CSF „Guidance on Central Counterparty Resolution and Resolution Planning” (Orientări privind planificarea rezoluției și redresării contrapărților centrale).

⁽³⁹⁾ CSF își va continua activitățile privind resursele financiare pentru rezoluția CPC și, pe baza unei analize suplimentare și a experienței câștigate în planificarea rezoluției, va stabili până la sfârșitul anului 2018 dacă sunt necesare orientări suplimentare. A se vedea introducerea la documentul CSF „Guidance on Central Counterparty Resolution and Resolution Planning” (Orientări privind planificarea rezoluției și redresării contrapărților centrale).

⁽⁴⁰⁾ A se vedea articolul 18 din regulamentul propus.

⁽⁴¹⁾ A se vedea articolul 21 alineatul (1) litera (d) din regulamentul propus.

2.6.2. Condiții de declanșare a procedurii de rezoluție

Întrucât delimitarea dintre redresare și rezoluție este foarte dificil de stabilit *ex ante*, iar o intrare bine planificată în procedura de rezoluție este esențială pentru a asigura o rezoluție eficace și a evita orice distrugere inutilă de valoare economică, este esențial ca autoritățile competente și autoritățile de rezoluție să coopereze strâns în pregătirea rezoluției. Prin urmare, BCE consideră că autoritatea competentă ar trebui să transmită autorității de rezoluție, fără întârziere și din proprie inițiativă, orice informații care pot sugera că CPC este în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate, și să nu acționeze doar ca răspuns la cereri de informații din partea autorității de rezoluție ⁽⁴²⁾.

De asemenea, dat fiind obiectivul de a menține stabilitatea sistemică, una dintre prioritățile redresării și rezoluției CPC este evitarea unor pierderi imprevizibile și semnificative pentru participanții compensatori ai CPC. Redresarea și rezoluția CPC nu vor fi eficace dacă se bazează în principal pe așteptarea că participanții compensatori vor putea suporta obligații de plată semnificative. De asemenea, potențiala situație de dificultate a altor participanți compensatori datorată unor expuneri bruște pe care aceștia nu le pot gestiona ar putea intensifica tensiunile existente în sistemul financiar, în special dată fiind interconectarea CPC. Prin urmare, instrumentele de alocare a pierderilor asociate unor costuri imprevizibile și foarte semnificative pentru participanții compensatori ar trebui exercitate de preferință de către autoritatea de rezoluție, nu de către CPC ca atare în cursul redresării. Autoritatea de rezoluție se află probabil într-o poziție mai bună decât CPC pentru a evalua implicațiile în materie de stabilitate financiară ale unei anumite direcții urmate. În acest context, BCE recomandă clarificarea în regulamentul propus a faptului că autoritatea de rezoluție este autorizată să ia măsuri de rezoluție în cazurile în care o CPC: (a) este incapabilă sau este probabil să fie incapabilă să revină la un portofoliu corelat și să aloce pierderile neacoperite; sau (b) va putea să revină la un portofoliu corelat și să aloce pierderi neacoperite numai prin măsuri de redresare care pot crea pierderi semnificative și imprevizibile pentru participanții compensatori ai CPC.

2.6.3. Instrumentele de rezoluție

Pentru a preveni hazardul moral și a minimiza pierderile potențiale pentru contribuabili, utilizarea instrumentelor publice de stabilizare ⁽⁴³⁾ ar trebui să îndeplinească nu doar condiția aprobării în conformitate cu cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat ⁽⁴⁴⁾, ci, de asemenea, ar trebui să se bazeze pe mecanisme credibile pentru recuperarea promptă și cuprinzătoare a oricăror resurse furnizate.

În ceea ce privește instrumentele de alocare a pozițiilor, BCE consideră că desființarea parțială ar trebui să aibă prioritate în mod clar în fața desființării totale, dat fiind obiectivul cheie al rezoluției de a păstra continuitatea funcțiilor critice ale unei CPC. Prin urmare, BCE recomandă ca desființarea totală să fie aplicată numai în situații în care autoritatea de rezoluție apreciază că nicio altă opțiune nu ar conduce la un rezultat mai bun pentru stabilitatea financiară.

2.6.4. Finanțarea rezoluției

Dat fiind obiectivul cheie al regulamentului propus, și anume evitarea pierderilor pentru contribuabili în rezoluția CPC, BCE consideră că dispozițiile privind instrumentele publice de stabilizare nu clarifică suficient garanțiile necesare. Cel puțin și astfel cum s-a stabilit în orientările internaționale în curs de elaborare de către CSF ⁽⁴⁵⁾, regulamentul propus ar trebui să includă printre condițiile de utilizare a instrumentelor publice de stabilizare în ultimă instanță o cerință ca autoritățile de rezoluție: (a) să definească un calendar clar pentru recuperarea oricăror resurse furnizate; și (b) să asigure existența unor mecanisme eficace și credibile de recuperare a acestor resurse. În acest context, BCE consideră, de asemenea, că ar trebui extinsă recuperarea cheltuielilor suportate în legătură cu utilizarea instrumentelor publice de stabilizare ⁽⁴⁶⁾. BCE sprijină propunerea existentă potrivit căreia cheltuielile ar trebui recuperate în primă instanță de la CPC aflată în rezoluție, de la cumpărătorul

⁽⁴²⁾ A se vedea articolul 22 alineatul (1) din regulamentul propus.

⁽⁴³⁾ A se vedea articolul 27 din regulamentul propus.

⁽⁴⁴⁾ Acest lucru este înțeles, în conformitate cu definiția stabilită la articolul 2 alineatul (1) punctul 53 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190), drept „cadrul instituit prin articolele 107, 108 și 109 din TFUE și prin reglementările și toate actele Uniunii, inclusiv orientări, comunicări și avize stabilite sau adoptate în temeiul articolului 108 alineatul (4) sau al articolului 109 din TFUE”.

⁽⁴⁵⁾ A se vedea secțiunea 6 din documentul CSF „Guidance on Central Counterparty Resolution and Resolution Planning” (Orientări privind planificarea rezoluției și redresării contrapărților centrale).

⁽⁴⁶⁾ A se vedea articolul 27 alineatul (9) din regulamentul propus.

acesteia sau din încasările generate ca urmare a încetării funcționării unei entități-punte. Totuși, aceste surse pot fi insuficiente pentru a acoperi toate cheltuielile suportate. Prin urmare, ar trebui, de asemenea, să se impună autorităților de rezoluție să urmărească recuperarea ex post a fondurilor publice de la membrii compensatori în conformitate cu regulile și mecanismele CPC, atenuând totodată riscurile pentru stabilitatea financiară.

2.7. *Principiul „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”*

Principiul „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat în raport cu procedurile obișnuite de insolvență” este o garanție critică pentru asigurarea faptului că participanții CPC, părțile interesate și alți creditori nu ar fi tratați mai puțin favorabil în rezoluție decât în scenariul ipotetic alternativ în care autoritatea de rezoluție nu ar fi intervenit și CPC ar fi fost lichidată conform legii insolvenței aplicabile. Totodată, este important ca metodologia de evaluare aflată la baza acestui principiu să reflecte în mod adecvat valoarea corectă a continuității activității păstrate prin rezoluția CPC pentru a se evita cereri excesive de compensare din partea părților interesate relevante. Nevoia unei abordări corecte și echilibrate în acest sens este subliniată de riscurile aferente pentru sectorul public, povara financiară fiind în cele din urmă suportată de către plătitorii de taxe. Este esențial ca în contextul rezoluției CPC să se țină seama în mod corespunzător de valoarea corectă a continuității activității păstrate prin rezoluția CPC, care ar urma să aibă loc doar în cazul unor evenimente de piață excepțional de severe, situație în care întreruperea funcțiilor critice ale CPC ar fi asociate în principal cu distrugerea la scară largă a valorii financiare și cu oportunități foarte limitate de compensare bilaterală alternativă.

În acest context, BCE apreciază că o evaluare corectă a CPC în vederea aplicării principiului „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat în raport cu procedurile obișnuite de insolvență” ar trebui să fie efectuată din perspectiva activelor și pasivelor reflectate în bilanțul CPC la momentul declanșării rezoluției și să se bazeze pe o evaluare mai cuprinzătoare și realistă a valorii CPC în caz de lichidare, ținându-se seama pe deplin de pierderi, costuri de înlocuire și distrugerea valorii care ar rezulta din închiderea activității sau lichidarea CPC.

2.8. *Observații tehnice și propuneri de redactare*

În cazul în care BCE recomandă modificarea regulamentului propus, propunerile de redactare specifice însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc într-un document tehnic de lucru separat. Documentul tehnic de lucru este disponibil în limba engleză pe website-ul BCE.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 20 septembrie 2017.

Președintele BCE

Mario DRAGHI
